

31996R0384

L 56/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1996 3 6

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 384/96

1995 m. gruodžio 22 d.

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Reglamentą dėl bendros žemės ūkio rinkų organizacijos steigimo ir reglamentus, priimtus Sutarties 235 straipsnio pagrindu, taikomus produktams, pagamintiems iš žemės ūkio produktų, o ypač į tas šių reglamentų nuostatas, kurios leidžia nesilaikyti bendrojo principo, kad apsaugos priemonės ties valstybinėmis sienomis gali būti pakeistos tik išimtinai šiuose reglamentuose nustatytais priemonėmis,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

- (1) kadangi Reglamentu (EB) Nr. 2423/88 ⁽³⁾ Taryba nustatė bendras taisykles dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių;
- (2) kadangi tos taisyklės buvo priimtos laikantis galiojančių tarptautinių įsipareigojimų, o ypač tų, kuriuos sukuria Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) VI straipsnio nuostatos, Susitarimas dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (1979 m. Antidempingo kodeksas) ir Susitarimas dėl GATT VI, XVI ir XXIII straipsnių aiškinimo ir taikymo (Subsidijų ir kompensacinių muitų kodeksas);

(3) kadangi po 1994 m. vykusių daugiašalių derybų dėl prekybos buvo sudaryti nauji susitarimai dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo, dėl kurių turėtų būti pakoreguotos Bendrijos taisyklės; taip pat atsižvelgiant į skirtingą naujų taisyklių dėl dempingo ir subsidijų pobūdį, kiekvienai šių sričių reikia sukurti po atskirą Bendrijos taisyklių rinkinį, ir naujos taisyklės dėl apsaugos nuo subsidijų ir dėl kompensacinių muitų pateikiamos atskirame reglamente;

(4) kadangi, siekiant išlaikyti GATT nustatytą teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, Bendrija, taikydama taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai Bendrijos prekybos partneriai;

(5) kadangi naujajame susitarime dėl dempingo, t. y. 1994 m. Susitarime dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos naujos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus; kadangi, atsižvelgiant į pokyčių mastą ir siekiant užtikrinti, kad naujos taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, naujųjų susitarimų nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus;

(6) kadangi būtina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip nustatyti normaliąją vertę; kadangi visais atvejais tokia vertė turi būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje; kadangi tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų

⁽¹⁾ OL C 319, 1995 11 30.

⁽²⁾ OL C 17, 1996 1 22.

⁽³⁾ OL L 209, 1988 8 2, p. 1, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 522/94 (OL L 66, 1994 3 10, p. 10).

- rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms šalims; taip pat kadangi būtina nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą; taip pat kadangi būtina apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą; taip pat kadangi, nustatant normaliąją vertę, būtina nurodyti metodus, taikytinus skaičiuojant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą;
- (7) kadangi, nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos šalyse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu;
- (8) kadangi tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, būtinus atkuriant šią kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą;
- (9) kadangi siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksnius, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginimui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reiktų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo; taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliąja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio;
- (10) kadangi būtina nustatyti aiškius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą; kadangi, įrodinėjant, kad aptariamų produktų importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Bendrijos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį, o ypač į Bendrijoje vyraujančių rinkos sąlygų poveikį;
- (11) kadangi reikėtų apibrėžti sąvoką „Bendrijos pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti sąvoką „susijusios“; be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi atitinkamo Bendrijos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti;
- (12) kadangi būtina nustatyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokių mastu skundą turi palaikyti Bendrijos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turi būti nurodyta tokia skunde; taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas nagrinėjimas;
- (13) kadangi būtina nustatyti, kokia tvarka suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją ir sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus; taip pat aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta; taip pat būtina nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali gauti kitų suinteresuotų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos; be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti renkant informaciją;
- (14) kadangi būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti taikomi laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad juos galima taikyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios; dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams;
- (15) kadangi būtina nurodyti, kokia tvarka prisiimami įsipareigojimai dėl kainų, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų; taip pat būtina nustatyti, kokios yra įsipareigojimų pažeidimo ar jų atsiėmimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai išaiškintiems faktams papildyti reikalingas tolesnis tyrimas; kadangi, priimant įsipareigojimus, būtina užtikrinti, kad šie įsipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų anti-konkurencinių veiksmų;
- (16) kadangi būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turi būti pabaigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios; tyrimus ar procedūras reiktų nutraukti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, o taip pat reikia apibrėžti šias sąvokas; jeigu turi būti nustatomos atitinkamos priemonės, tyrimas yra nutraukiamas ir užtikrinama, kad tokios priemonės bus mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, o taip pat būtina nustatyti, kuriuo

- būdu skaičiuojamas priemonių mastas atrankos atveju;
- (17) kadangi būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti už praėjusį laikotarpį ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali prireikti muitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių muitų poveikiui; taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami ar atsiimami įsipareigojimai dėl kainų;
- (18) kadangi būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti; taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar garantuojamas antidempingo muitų sugražinimas; taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai nustatyti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei jie atsispindi produktu, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose;
- (19) kadangi būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra taikomas eksportuotojui kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktu, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose;
- (20) kadangi 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių apėjimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime tai įvardijama kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui; kadangi ši problema nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant GATT Antidempingo komiteto sprendimo, būtina įtraukti naują nuostatą dėl tokios veiklos į Bendrijos teisės aktus, net jei tai būtų produktų surinkimas Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – apeiti antidempingo priemones;
- (21) kadangi tikslinga leisti laikinai sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka;
- (22) kadangi būtina nustatyti aptariamų importuojamų produktų registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima pritaikyti priemones;
- (23) kadangi, užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės kontroliuotų ir praneštų Komisijai apie aptariamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas;
- (24) kadangi būtina numatyti, kad reguliariais nustatytais tyrimo eigos laikotarpiais turi būti konsultuojamasi su Patariamuoju komitetu; Komitetą turėtų sudaryti valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauti turėtų Komisijos atstovas;
- (25) kadangi tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama apsilankymo metu, tačiau tokiam lankymuisi būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimą pateikimas;
- (26) kadangi svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytą laikotarpį;
- (27) kadangi reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiausios;
- (28) kadangi reikia numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių;
- (29) kadangi būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai paskelbiami šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir nustatomas toks laikotarpis nuo informacijos paskelbimo iki sprendimų priėmimo Bendrijoje momento, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus;
- (30) kadangi tikslinga įvesti tokią administracinę sistemą, kur būtų periodiškai pateikiami duomenys apie taikomų priemonių atitikimą Bendrijos bei vartotojų interesams, ir apibrėžti suinteresuotų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija;
- (31) kadangi 1994 m. gruodžio 22 d. Reglamentu (EB) Nr. 3283/94 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾, Taryba panaikino Reglamentą (EEB) Nr. 2423/88 ir įvedė naują

⁽¹⁾ OL L 349, 1994 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1251/95 (OL L 122, 1995 6 2, p. 1).

bendrą apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių sistemą;

- (32) kadangi, paskelbus Reglamentą (EB) Nr. 3283/94, jo tekste buvo pastebėta žymių klaidų;
- (33) kadangi tas reglamentas jau buvo taisomas du kartus;
- (34) kadangi siekiant aiškumo, skaidrumo ir teisinio tikrumo, tą reglamentą reikėtų panaikinti ir pakeisti kitu, nepažeidžiant pagal jį ar Reglamentą (EEB) Nr. 2423/88 jau pradėtų antidempingo procedūrų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam importuojamam produktui dempingo kaina, kuri išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.
2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.
3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai aptariamasis produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.
4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas panašiomis aptiamo produkto charakteristikomis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašių produktų, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų tokio produkto pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimų vidaus rinkoje rodikliai, jeigu tokių pardavimų kiekis yra ne mažesnis nei 5 % aptiamo produkto pardavimų Bendrijos rinkai. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška tiriamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė nustatoma pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės šalyje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainą, su sąlyga, kad tokia kaina yra tipiška.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba į trečiąją valstybę nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis ir į juos neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę, jeigu jis buvo parduodamas kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos sąnaudas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto sąnaudų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už produktų sąnaudas, viršija vidutines svertines sąnaudas tiriamuoju laikotarpiu, tokios kainos laikomos padengiančios visas sąnaudas per pagrįstą laikotarpį.

Minėtas ilgas laikas paprastai yra vieneri metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimas kaina, mažesne už vieneto sąnaudas, laikomas pardavimu pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svartinė vieneto pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto sąnaudas, arba kad produktų, parduotų mažesne kaina už vieneto sąnaudas, kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Sąnaudos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus tiriamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie įrašai atspindi pagrįstas aptariamų produktų gamybos ir pardavimų sąnaudas.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo sąnaudų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama sąnaudų paskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje dalyje minėtos sąnaudos dar neatsispindėjo skirstant sąnaudas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių sąnaudų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradėdant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal jau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir pagal šio straipsnio 4 dalies antros pastraipos nuostatas įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutines svertines produkto sąnaudas. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal nagrinėjamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, truncančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas turi būti pagrįsti faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sąnaudų ir pelno negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimo kilmės šalies vidaus rinkoje sąnaudų vidurkį;
- b) pagal tiriamo eksportuotojo ir gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sąnaudas;
- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

7. Jeigu importuojama iš ne rinkos ekonomikos valstybių, ypač iš tokių, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 519/94 ⁽¹⁾, normalioji vertė nustatoma pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą vidaus rinkoje arba apskaičiuotą vertę, arba pagal tokios trečiosios valstybės produkto kainas parduodant į kitas valstybes, taip pat ir Bendriją, o jeigu tai neįmanoma – bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, tarp jų – pagal kainą, faktiškai sumokėtą ar mokėtiną už panašų produktą Bendrijoje, tinkamai pakoreguotą, jei būtina įskaityti pagrįstą pelną.

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstai, atsižvelgus į bet kurią patikimą atrankos metu turimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į tyrimo trukmės apribojimus; jeigu įmanoma, trečiąja valstybe parenkama tame pačiame tyrime dalyvaujanti rinkos ekonomikos valstybė.

Apie trečiosios rinkos ekonomikos valstybės parinkimą tyrime dalyvaujančioms šalims pranešama netrukus po sprendimo atlikti tyrimą priėmimo ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Tais atvejais, kai įprastines importuotojo išlaidas padengia bet kuri kita Bendrijos ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba

⁽¹⁾ OL L 67, 1994 3 10, p. 89.

sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju, išlaidos gali būti koreguojamos atsižvelgiant į įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, maito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už produktų importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų bei pelno skirtumą.

C. PALYGINIMAS

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi aptariamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normalioji vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Bendriją.

c) Nuolaidos, lengvatos, parduotų produktų kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į parduotų produktų kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat

taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatomis keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, netgi OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks prekybos lygių skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su aptariamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su aptariamo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) Kreditas

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams atlikti, jeigu šie skirtumai yra vienas iš veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama nustatant kainas.

h) Išlaidos po pardavimo

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta įstatymuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) Komisiniai

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

j) Valiutos konvertavimas

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto sandoriu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas.

Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta kaip svertinis vidurkis, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

12. Dempingo skirtumas yra normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kieki, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu

dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tik tai tuomet, jei nustatoma: a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia iširti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnus ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnus; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybės sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatinai turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausa sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų parduodamų produktų kiekiai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

- a) ar importo dempingo kaina į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tendenciją, kad importas žymiai didės;
- b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui;
- c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaimė lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis importas dempingo kaina ir kad nesiečius apsaugos veiksnių bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžimas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „Bendrijos pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su aptariamo produkto eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, sąvoka „Bendrijos pramonė“ gali būti suprantama kaip

reiškianti likusius gamintojus;

- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamos produkcijos Bendrijos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir
 - ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Bendrijos vietose esančių aptariamo produkto gamintojų. Tokiomis aplinkybėmis, net jei didžiąją visos Bendrijos pramonės dalį nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje, tokios pasekmės pripažįstamos žymia žala.

2. Taikant šio straipsnio 1 dalies nuostatas, esant pagrindui manyti, kad susiję gamintojai elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu: a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį.

Taikant šios dalies nuostatas, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Bendrijos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išipareigojimus dėl kainų pagal 8 straipsnio nuostatas nagrinėjamam regionui. Tokiais atvejais vertinami Bendrijos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai laiku nepasiūlomas tinkamas išipareigojimas dėl kainų arba susiklostė 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėties, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Bendrijai. Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tiksliai konkrečioms gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus šio straipsnio 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį

pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių Bendrijos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Visų gautų skundų nuorašus Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Bendrijos pramonei įrodymų, nedeliant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamą žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Bendrijos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtų pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Bendrijoje (arba panašaus produkto gamintojų Bendrijoje asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Bendrijos produkcija;
- b) išsamus aptariamo produkto aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) duomenys apie kainas, kuriomis parduodamas aptariamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba kitu atveju – informacija apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie aptariamo produkto apskaičiuotą vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Bendrijoje;

d) duomenys apie aptariamo produkto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokių mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundai pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbiama. Tačiau gavus reikiama dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradėdam tyrimą pranešama suinteresuotų eksportuojančių valstybių Vyriausybėms.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis nusprendžiama pradėti tyrimą negavus Bendrijos pramonės vardu paduoto raštiško skundo, kuriuo prašoma pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis šiam tyrimui pagrįsti pakankamais dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymais, nurodytais šio straipsnio 2 dalyje.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % bendros rinkos, nebent importas iš visų tokių valstybių drauge sudarytų 3 % ar daugiau Bendrijoje suvartojamo produkto kiekio.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu pasikonsultavus aišku, kad tyrimo procedūroms pradėti pakanka įrodymų, Komisija pradeda jas per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos ir apie tai paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasikonsultavus, skundo pateikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir suinteresuotos valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai; taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo požiūrį ir pateikti informaciją, kad į tokį požiūrį bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia šio straipsnio 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotoms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tikrai eksportuojančios valstybės valdžios Vyriausybei arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo neturi būti stabdomos ar ribojamos muitinės procedūros.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją, nesusijusią su tiriamuoju laikotarpiu, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl dempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų nuo klausimyno gavimo dienos atsakymams pateikti. Laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus. Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais. Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu suinteresuotos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu nagrinėjamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus. Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuota šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklaudyta, jeigu per *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą ją išklaudyti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos jai, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklaudyti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus. Suteikiant tokias galimybes turi būti užtikrintas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims. Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai. Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacija, vartotojai ir vartotojų asociacija, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Bendrijos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą. Tokios šalys gali atsiliepti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl išpareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Bendrijos pramonei, ir jeigu ginant Bendrijos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai, gali būti nuspręsta pradėti taikyti laikinuosius muitus, bet tik tuo atveju, jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros, ir jeigu suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muito dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muito dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

3. Atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Bendrijoje tik tai pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija imasi laikinųjų veiksmų, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis arba – ypatingos skubos atvejais – pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai

per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos šio straipsnio 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laiką nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Komisija nedelsiant praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie bet kurį sprendimą, priimtą pagal šio straipsnio 1–5 dalies nuostatas. Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, gali priimti kitokį sprendimą.

7. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešioms mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trejiems mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyneriems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynerių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Išpareigojimai

1. Tyrimai gali būti nutraukti nenustatant laikinųjų arba galutinių muitų, priėmus bet kurio eksportuotojo savanorišką išpareigojimą peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą dempingo kainomis į nagrinėjamą vietovę tokiu būdu, kad Komisija, pasikonsultavusi, įsitikina, jog žalingas dempingo poveikis bus pašalintas. Kaina pagal tokį išpareigojimą turi būti padidinama suma, ne didesne nei reikalinga dempingo skirtumui pašalinti, bet mažesne nei dempingo skirtumas, jeigu tokios mažesnės sumos pakanka pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

2. Komisija gali skatinti išpareigoti dėl kainų, bet joks eksportuotojas neprivalo išpareigoti. Tas faktas, jog eksportuotojai nesisūlo ar nesutinka išpareigoti, jokių būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui. Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų išpareigojimai dėl kainų nėra skatinami ar primami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti. Išskyrus ypatingas aplinkybes, išpareigoti dėl kainų nebeskatinama pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą išpareigojimą dėl kainų, jeigu tai nepraktiška, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, taep jų ir dėl bendros politikos. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą išpareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Išpareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniam sprendimui.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus dėl kainų, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tokių įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu pasikonsultavus įsipareigojimai dėl kainų priimami, ir jeigu Patariamasis komitetas neprieštarauja, tyrimas nutraukiamas. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su siūlymu nutraukti tyrimą. Tyrimas laikomas nutrauktu, jeigu per mėnesį Taryba, kvalifikuotai daugumai pritarus, nenusprendžia kitaip.

6. Jeigu įsipareigojimai dėl kainų priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas dėl kainų automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką. Nustačius dempingą ar žalą, įsipareigojimo dėl kainų laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie įsipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai šaliai pažeidus ar atsiėmus savo įsipareigojimą dėl kainų, remiantis tokių įsipareigojimą paskatinusio tyrimo metu išsiaiškintais faktais, 9 straipsnio nuostatų pagrindu nustatomas galutinis muitas, jeigu šis tyrimas buvo užbaigtas, galutinai nustatant dempingą ir žalą, ir jeigu suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė jis pats.

10. Jeigu yra pagrindo įtarti, kad įsipareigojimas dėl kainų yra pažeidžiamas, arba – pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimą – nėra užbaigtas tokių įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, pasikonsultavus, remiantis 7 straipsnio nuostatomis, gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo nutraukimas, netaikant priemonių ir galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesams.

2. Tyrimas arba procedūros nutraukiami, jeigu, pasikonsultavus, nustatoma, kad apsaugos priemonės nebūtinos, o Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su pasiūlymu nutraukti tyrimo procedūras. Tyrimo procedūros laikomos nutrauktomis, jeigu per mėnesį Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, nenusprendžia priešingai.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu aptariamų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustatant, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % aptariamo produkto eksporto kainos, tyrimas nedelsiant nutraukiamas, bet tik tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka antidempingo procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą suinteresuotos valstybės atžvilgiu.

4. Jeigu tyrimo metu galiausiai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo sukelta žala, ir dėl Bendrijos interesų būtina pritaikyti pagal 21 straipsnį, Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pateikto pasiūlymo, nustato galutinį antidempingo muitą. Jeigu galioja laikinieji muitai, pasiūlymą dėl galutinių veiksčių reikia pateikti Tarybai ne vėliau kaip prieš mėnesį iki tokių muitų galiojimo pabaigos. Tokio antidempingo muto dydis turi neviršyti nustatyto dempingo skirtumo, bet turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti įvedamas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti

pagal šio Reglamento nuostatas. Reglamente, įvedančiame muitą, turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, o dažniausiai – 2 straipsnio 7 dalyje numatytais atvejais – suinteresuotai tiekiančiajai šaliai.

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas importui, taikomas eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 17 straipsnį, bet netirtų, turi neviršyti dempingo skirtumų, nustatytų pagal tyrimui atrinktas valstybes, svertinio vidurkio. Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų. Individualaus dydžio muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.

10 straipsnis

Taikymas praėjusiam laikotarpiui

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomos laikinosios priemonės, o galutiniai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar ketinama nustatyti galutinį antidempingo muitą. Taryba nusprendžia, kuri laikinojo muto dalis turi būti galutinai surenkama. Taikant šią nuostatą, „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Bendrijos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti panaikintos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tik tai nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu

importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, jeigu Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas, ir jeigu:

- a) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir jeigu
- b) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muto atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus išipareigojimus dėl kainų, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, įvežtiems laisvai cirkuliuoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas už praėjusį laikotarpį neskaičiuojamas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant išipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tik tai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeltą dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas arba žala, kad tik pritaikytos priemonės pašalino žalą,

arba kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Bendrijos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskutiniaisiais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės taikymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebūs tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems nagrinėjamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo atliekant tyrimą, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokių eksportuojančioje

valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Bendriją jau pasibaigus minėtam tyrimui, arba jeigu gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Bendriją.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradama ir atliekama pagreitintai, prieš tai pasikonsultavus su Patariamuoju Komitetu ir suteikus galimybę Bendrijos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, kuriuo numatoma pradėti peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo nagrinėjamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti už praėjusį laikotarpį – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šio dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse atliekamai peržiūrai. Peržiūra turi būti atliekama nedelsiant ir užbaigiama paprastai per 12 mėnesių nuo jos pradžios.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių taikymą, pagal šio straipsnio 2 dalį arba 3 ir 4 dalis priemones panaikina, palieka galioti ar pakeičia. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai valstybei apskritai, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą suinteresuotos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal šio straipsnio 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Nepažeisdamas šio straipsnio 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojo prašymas grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo priimtas sprendimas taikyti galutinius muitus, užtikrintus laikiniais muitais. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokią prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto maito grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Bendriją kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su nagrinėjamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami patvirtinantys tai dokumentai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kurią maito dalį grąžinti, taip pat gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą pagal tokioms peržiūroms taikomas nuostatas, o atlikusi tokią peržiūrą, Komisija remiasi gauta informacija ir išsiaiškintais faktais sprendama, ar reikia grąžinti maitą ir kurią jo dalį. Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo maitas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti maitą. Priklausančias grąžinti maitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo minėto sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar maito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas maitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, o ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Komisija, atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, išnagrinėja eksporto kainų patikimumą pagal 2 straipsnį. Tačiau kai yra nuspręsta nustatyti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis

muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Bendrijoje kainose, neatimdama sumokėtų antidempingo maitų sumos.

12 straipsnis

1. Jeigu Bendrijos pramonė pateikia pakankamai įrodymų, kad dėl taikytų priemonių nepakito ar nepakankamai pakito perpardavimo arba tolesnio pardavimo Bendrijoje kainos, pasikonsultavus, gali būti atnaujintas tyrimas išnagrinėti, ar priemonės turėjo poveikį nurodytoms kainoms.

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Bendrijos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų: nusprendus, kad dėl taikytų priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, pagal 3 straipsnį nustatytai žalai pašalinti eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai nustatomi iš naujo, kad būtų atsižvelgta į pakartotinai įvertintas eksporto kainas. Nusprendus, kad kainos Bendrijoje nekito dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko prieš pradėdant ar pradėjus taikyti priemones, dempingo skirtumai nustatomi iš naujo, kad būtų atsižvelgta į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas padidėjo, Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos pasiūlymo, pakeičia galiojančias priemones pagal naujų eksporto kainų perskaičiavimus.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos bet kurioms pagal šį straipsnį atliekamoms peržiūroms, tik tokios peržiūros turi būti atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Muitų vengimas

1. Kai yra vengiama galiojančių priemonių, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo maitai gali būti išplečiami ir panašūs

produktų ar jų sudedamųjų dalių importui iš trečiųjų valstybių. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos modelio pokytis, atsiradęs dėl tokios praktikos, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiais sumetimais, kaip tik antidempingo maito nustatymu, ir kai yra įrodymų, kad ištaisantysis maito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) ištaisantysis maito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

3. Tyrimai pagal šį straipsnį pradėdami, kai prašyme pateikiama pakankamai šio straipsnio 1 dalyje išdėstytų veiksmų įrodymų. Tyrimas pradėdamas, kai Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, priima reglamentą, kuriame, be to, nurodoma prievolė muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių pratęsimą, Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos pasiūlymo, pratęsia priemones nuo tos dienos, kai buvo įvesta importo registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimo pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Produktams, kuriuos importuojant yra pateikiama muitinės pažyma, kad šių produktų importas nėra maito apėjimas, netaikomos nuostatos dėl registracijos pagal 14 straipsnio 5 dalį ar priemonių. Tokios pažymos gali būti išduodamos

importuotojams, jiems paprašius raštu, o Komisijai, pasikonsultavusiai su Patariamuoju komitetu, arba Tarybai, nustačiusiai tokias priemones, tai patvirtinus sprendimu. Tokios pažymos galiojimo laikas ir sąlygos nurodytos pačioje pažymoje.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl maito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti šiuos muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų. Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo susidariusią padėtį.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, o taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami išipareigojimai dėl kainų arba nutraukiami tyrimai ar procedūros, spausdinami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, būtina pateikiami susijusių eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas, svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienai žinomai suinteresuotai šaliai išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, pateiktos Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92⁽¹⁾, gali būti priimtos pagal šį reglamentą.

4. Dėl Bendrijos interesų Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu devynių mėnesių laikotarpiui gali būti laikinai sustabdytas pagal šį reglamentą priimtų priemonių taikymas. Šis laikinas sustabdymas gali būti dar pratęstas ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui, jeigu taip nutaria Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos pasiūlymo. Priemonių taikymas gali būti laikinai sustabdomas tik tuo atveju, jeigu rinkos sąlygos yra laikinai taip pakitusios, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikino sustabdymo, ir jeigu Bendrijos

(¹) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

pramonei buvo sudaryta galimybė pareikšti atitinkamas pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko, pasikonsultavus priemonių taikymas bet kada gali būti atnaujintas.

5. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nurodo muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Bendrijos pramonės atstovai pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Registracija gali būti numatyta reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynerių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie aptariamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

15 straipsnis

Konsultacijos

1. Visos šiame reglamente numatytos konsultacijos vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Konsultacijos rengiamos nedelsiant pareikalavus valstybei narei ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

2. Komiteto susirinkimą sušaukia pirmininkas. Pirmininkas kuo skubiau pateikia valstybėms narėms visą svarbią informaciją.

3. Kai būtina, konsultacijos gali vykti raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tas žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) dempingo faktas ir dempingo skirtumo nustatymo būdai;
- b) žalos faktas ir mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp importo dempingo kainos ir žalos;
- d) priemonės, kurių susidariusiomis aplinkybėmis reikia imtis siekiant užkirsti kelią dempingo sukeltai žalai atsirasti arba ją kompensuoti, o taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti.

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Jeigu į klausimynus neatsakyta tinkamai ir laiku, patikrinimo apsilankymai negali įvykti.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, pranešusi nagrinėjamos valstybės Vyriausybės atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai suinteresuotos firmos duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Suinteresuotoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrai, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tikslai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors

pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktomis šalims vengiant bendradarbiauti, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas, gali būti pasirenkamos kitos šalys. Tačiau jeigu ir toliau iš esmės vengiama bendradarbiauti arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Vengimas bendradarbiauti

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarious ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Suinteresuotos šalys išpėjamos apie vengimo bendradarbiauti pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas vengimu bendradarbiauti, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujamu būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti nurodomos spausdinant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: spausdintais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

6. Jeigu suinteresuota šalis vengia bendradarbiauti arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos įstaigoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač pagal šį sprendimą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Bendrijos įstaigos, jeigu tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija ir valstybės narės bei jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį sprendimą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas paprašė naudoti konfidencialiai, jeigu šis pateikėjas nedavė specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su konsultacijomis pagal 15 straipsnį, taip pat vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Bendrijos arba valstybių narių valdžios institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame sprendime numatytus atvejus.

6. Pagal šį sprendimą gauta informacija naudojama tikslai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacija, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių taikymo pradžios, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą ar nagrinėjimą nepradedant taikyti priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gauti, – jeigu pradėta taikyti laikinąjį muitą, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tikslai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.

21 straipsnis

Bendrijos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Bendrijos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų interesų visumos įvertinimu; prieš nusprendžiant, pagal šį straipsnį visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo požiūrius pagal šio straipsnio 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurias nuspręsta taikyti dėl nustatyto dempingo ir žalos, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją valdžios institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Bendrijos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujanti asociacija, atstovaujantys naudotojai ir atstovaujanti vartotojų organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą valdžios institucijoms atsižvelgti į visus požiūrius ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Bendrijos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per šio straipsnio 2 dalyje nurodytą laiką ir juose nurodyta, kaip jie susisiję su Bendrijos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklaustos.

4. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje numatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių nustatytų laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per mėnesį nuo tokių priemonių taikymo pradžios; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išnagrinėja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reikšmę, o tokios analizės rezultatus drauge su nuomone dėl jos reikšmės perduoda Patariamajam komitetui. Komisija, teikdama bet kurią pasiūlymą pagal 9 straipsnį, atsižvelgia į Komiteto išreikštų požiūrių pusiausvyrą.

6. Šalys, kurios atliko šio straipsnio 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Sudaromos visos įmanomos galimybės gauti tokią informaciją, nepažeidžiant jokio vėlesnio sprendimo, kuri priima Komisija ar Taryba.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šalia šio reglamento gali būti taikoma:

- a) bet kurios specialiosios taisyklės, išdėstytos tarp Bendrijos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Bendrijos reglamentai žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 3448/93 ⁽¹⁾, (EEB) Nr. 2730/75 ⁽²⁾ ir (EEB) Nr. 2783/75 ⁽³⁾; šis reglamentas papildo išvardintuosius reglamentus ir nesilaikoma tokių jų nuostatų, kurios trukdo taikyti antidempingo muitus;

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1995 m. rugsėjo 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. ATIENZA SERNA

- c) specialiosios priemonės, jeigu toks veiksmas neprieštaruoja įsipareigojimams pagal GATT.

23 straipsnis

Galiojančių teisės aktų panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio priemonės

Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 3283/94, išskyrus jo 23 straipsnio pirmąją dalį.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 3283/94 panaikinimas neįtakoja pagal jį inicijuotų procedūrų galiojimo.

Nuorodos į Reglamentą (EEB) Nr. 2423/88 ir į Reglamentą (EB) Nr. 3283/94, kai tinkama, yra laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

24 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Tačiau nuo 1995 m. rugsėjo 1 d. 5 straipsnio 9 dalyje, 6 straipsnio 9 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatyti laiko apribojimai taikomi pagal 5 straipsnio 9 dalį pateiktiems skundams, taip pat pagal tokius skundus pradėtiems tyrimams.

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

⁽²⁾ OL L 281, 1975 11 1, p. 20. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 222/88 (OL L 28, 1988 2 1, p. 1).

⁽³⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 104. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3290/94 (OL L 349, 1994 12 31, p. 105).